

Publicista a hudebník Mirek Vodrážka oslavil sedmdesátku

20.9.2024 - Martin Vacek | Ústav pro studium totalitních režimů ČR

Ve velmi dobré kondici, stále pevný v názorech a ochotný se pustit do ostrých polemik, prostě Mirek Vodrážka, oslavil v pátek 13. září sedmdesát let. Pro nás kolega, pro ostatní veřejnost nezávislý publicista, filozof, teoretik chaosu a hudebník.

Narodil se v Praze v roce 1954. Vyrostl v chudých poměrech, ale dětství měl podle svých slov šťastné. „Pamatuji si, že jsme celé dětství neměli peníze. To pro mě bylo velice pozitivní, protože pro mě jsou pozitivní katastrofy,“ uvedl ve svém medailonku na webu Paměť národa. Přesto to mělo i své klady – on a jeho sestra (mimořádně, jde o dvojče, které se onoho 13. září narodilo o 13 minut dříve než on!) se jako jedni z mála dětí nestali pionýry: „Otec řekl, že jsme tak chudí, že nemáme na bílé košile,“ vzpomíná.

Už od mládí se **Mirek Vodrážka** vymezoval proti dominanci a násilí páchanému muži na ženách, a dokonce o sobě mluvil v ženském rodě. V sedmnácti letech napsal v odporu proti racionalizaci života v socialismu Manifest emocionalismu. V té době se také seznámil s židovským mystikem Maxmiliánem Durenem a významnými intelektuály, jako byli Jiří Němec nebo Karol Sidon. Začal se zajímat o hudbu a brzy založil svoji první undergroundovou skupinu.

Do konfliktu s režimem se dostal v roce 1977, kdy umístil protestní nápis na pomník svatého Václava na pražském Václavském náměstí, což mu vyneslo několik měsíců pobytu v psychiatrické léčebně v Bohnicích, kde na něm byly praktikovány inzulinové šoky. K Chartě 77 se nepřipojil, neboť ji považoval za nedostatečně radikální a ve svých požadavcích neupřímnou: „Vadila mi základní věc – přece není možné, aby základní prohlášení Charty bylo neseno na tezi, že vedeme dialog s mocí. A především, že neusilujeme o žádnou změnu politického systému. To jsem chápal v rozporu se samotnou ideou lidských práv.“ Jeho byt na Starém Městě přesto chartistům sloužil jako místo setkávání a Státní bezpečnost jej také za chartistu považovala. V 80. letech byl spoluorganizátorem bytových seminářů Egona Bondyho, Milana Balabána a Milana Machovce. Od roku 1978 se podílel na vydávání ilegálního časopisu Vokno, po roce 1989 byl několik let jeho redaktorem. V 90. letech otvíral v médiích feministickou a transgenderovou diskuzi. Je autorem řady knih – nejen na toto téma.

Mirek Vodrážka dnes působí nejen jako hudebník a nezávislý publicista, zároveň je nepřehlédnutelnou personou **Ústavu pro studium totalitních režimů**, kde působí v oddělení digitalizace archivních dokumentů, ale pravidelně vystupuje se svými příspěvky také na odborných seminářích a konferencích ÚSTR. Jak se píše v závěru jeho medailonku na webu Paměti národa – zůstává člověkem kontrakultury, kritickým k levici i pravici. „Stále jsem pro tu společnost nebezpečný a doufám, že budu i nadále,“ uzavírá to pak samotný **Mirek Vodrážka**.

My mu přejeme k jeho nedávné sedmdesátce vše nejlepší, hodně síly a zdraví do dalších let. Ať se daří!

<https://www.ustrcr.cz/publicista-a-hudebnik-mirek-vodrazka-oslavil-sedmdesatku>